

NA PUTU DO ŠKOLE

POMOZI MEDI JURICI!

JEDAN ČOVJEK, JEDNA IDEJA, JEDAN POKRET

Henry Dunant (Ženeva, 8. svibnja 1828. - Heiden, 30. listopada 1910.)
- osnivač Međunarodnog pokreta Crvenog križa, prvi dobitnik Nobelove nagrade za mir (1901.).

1828.

Bitka kod Solferina
– 24. lipnja 1859.

1859.

1863.

Godine 1863. osnovan je Odbor petorice iz kojeg je kasnije nastao Međunarodni odbor Crvenog križa (ICRC). Članovi Odbora petorice bili su:

- Henry Dunant – vizionar (idejni začetnik)
- Gustave Moynier – organizator
- general Guillaume-Henri Dufour – zapovjednik švicarske vojske
- dr. Louis Appia – ratni kirurg
- dr. Théodore Maunoir – ratni kirurg

1864.

Odbor petorice je 1864. sazvao diplomatsku konferenciju na kojoj je usvojena prva Ženevska konvencija. Tom konvencijom usvojen je crveni križ na bijeloj podlozi kao znak zaštite medicinskog osoblja. Danas postoje četiri Ženevske konvencije koje štite: ranjene i bolesne vojnike na kopnu, stradale (ranjenike, bolesnike i brodolomce) na moru, ratne zarobljenike i civile za vrijeme rata.

1919.

Godine 1919. osnovana je Liga društava Crvenog križa koja se danas zove Međunarodna federacija društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca (IFRC). Međunarodna federacija okuplja sva priznata nacionalna društva u svijetu kojih ima više od 180 i čiji broj neprestano raste.

2007.

Od 2007. godine u upotrebi je i treći znak zaštite, tako da se danas koriste crveni križ, crveni polumjesec i crveni kristal.

POMOZI MEDI JURICI!

NA PUTU DO ŠKOLE

Četvrto izdanje

 HRVATSKI CRVENI KRIŽ

Zagreb, kolovoz 2016.

- Mama, ja ne želim ići u školu - žalostila se Lucija.
- Lucija, zar nisi jučer rekla kako se raduješ školi?
- pitala je začuđeno mama.
- Radujem se. Ali, mama, ne želim ostaviti medu kod kuće – objasnila je Lucija.
- Onda ćemo ga povesti da te otprati do škole.
- Hura - veselio se medu Jurica - i ja idem u školu.
- Medo, prestani zbijati šale - reče mama. - Danas je važan dan. Lucija i njeni prijatelji kreću u školu. Ti i ja ćemo ih otpratiti do škole, a onda se vratiti kući.

Ispred zgrade, nestrpljivo čekajući polazak, u dvorištu se skupilo cijelo poznato društvo: Lucija, Dado, Iva i Pero. Naravno, i medo Jurica je, kao i uvijek, bio s njima.

- Krenimo djeco - rekla je Lucijina mama. Veselo društvo je potrčalo, a mama ih je upozorila.

- Na ulici se uvijek krećite pločnikom i to što dalje od kolnika. Nikad ne trčite, ne gurajte se i uvijek budite pažljivi.

Hodali su pločnikom razgovarajući o tome što bi ih sve moglo dočekati u školi.

- Kladam se da će nas dočekati brdo čokolade! -
uzviknuo je Pero.

- Ma ne, tamo ti se uči. Zato nosimo knjige u torbi. Je li tako teta Vesna? – upitao je mudro Dado gledajući Lucijinu mamu.

- Tako je, tamo se uči. Ali upoznat ćete puno druge djece i steći nove prijatelje pa će sigurno biti prilike i za čokolade i bombone.

- Hej, prijeđimo cestu, škola je na drugoj strani! - uzviknula je veselo Iva i zakoračila prema kolniku.

- Stani! - zabrinuto je povikala teta Vesna. - Tu se ne smije prelaziti!

Veselo društvo je začuđeno gledalo tetu Vesnu, a ona ih je poučila.

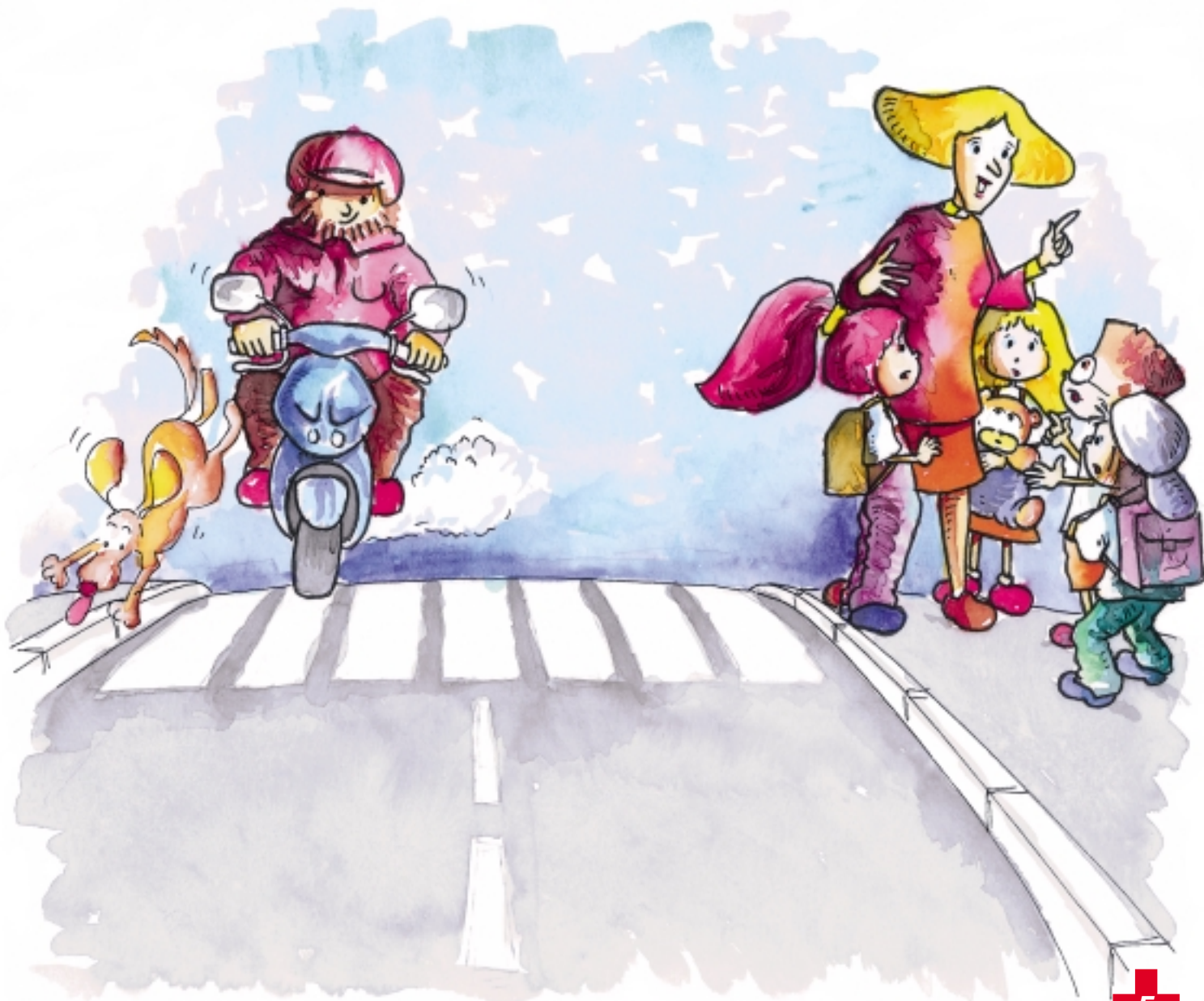
- Cestu uvijek valja prelaziti na obilježenom pješačkom prijelazu, na zebri.

- Zar baš uvijek? - razočarano je upitao Pero.

- Da, uvijek! - nije se dala smesti teta Vesna.

- Zar ne možemo brzo pretrčati cestu kako bismo što prije stigli na drugu stranu? - pitao je iznenađeni Dado.
- Cestu ne smijemo nikad pretrčavati! To je jako opasno! Može naići automobil, motorist, a i biciklist.

- Prije nego prijedete cestu prvo pogledajte lijevo...

zatim desno...

i ponovo lijevo. Dobro osluhnite i na taj način se uvjerite o nadolazećim vozilima.

Ako ste nakon provjere sigurni da nema vozila, oprezno prijedite na drugu stranu.

Krenuli su dalje smijući se i zbijajući šale.
Ali medo, jadni zaigrani Jurica, pojuri za leptirićem, i već je
bio krenuo nogom prema kolniku...

...kad ZUUUUM! Zamalo ga udari jureći biciklist!

- Medoooo, stani medo! - viknula je uplašeno Lucija i u zadnji ga tren uhvatila za šapicu.

- Medo Jurice! Juriš, ništa ne paziš i ne slušaš što teta Vesna priča!

Prestrašio se medo. Srce mu lupa, hladan ga znoj oblijeva i krenu prve suze.

Uplakanog medu u Lucijinom naručju, svi su tješili i smirivali, sretni da je ipak sve dobro završilo. Kad se medo malo pribrao, mama je rekla:

- Vidiš, moj Jurice, zašto je važno slušati upute i naučiti poštivati pravila ponašanja u prometu.

194
112

- Mama, a što bismo napravili da je medo Jurica sad stradao? - zabrinuto je pitala Lucija.
- Morali bismo ostati uz Juricu, ne pomicati ga ako nije potrebno i odmah pozvati hitnu medicinsku službu na broj 194 ili 112.

- A što bismo im rekli? - pitala je Iva.
- Kad zovete hitnu medicinsku službu najvažnije im je reći: tko zove, što se dogodilo i gdje se nesreća dogodila. Pažljivo slušajte što će vam reći i postupite po njihovim uputama!

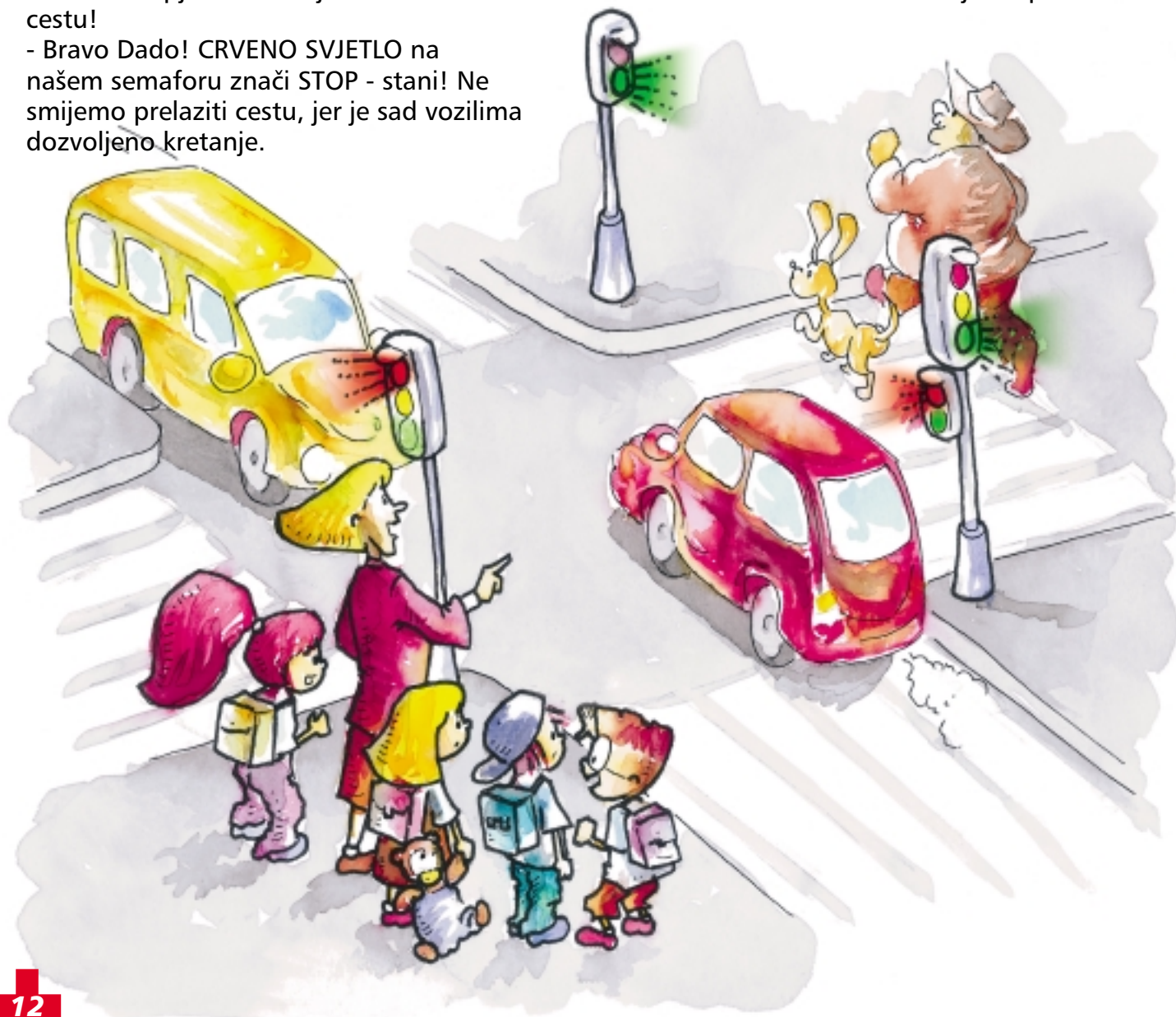

Nastavili su put prema školi. Svi, pa i medo Jurica bili su sad puno oprezniji, a Lucija ga je za svaki slučaj držala za ruku. Uskoro su došli do raskrižja.

- Djeco, dobro pazite kada dođete do raskrižja, dobro gledajte semafor.

- Znam ja, znam ja - važno je rekao Dado - kad smo pješaci, moramo obratiti pozornost na semafor za pješake. Sad je na našem semaforu CRVENO! Moramo stati i ne smijemo prelaziti cestu!

- Bravo Dado! CRVENO SVJETLO na našem semaforu znači STOP - stani! Ne smijemo prelaziti cestu, jer je sad vozilima dozvoljeno kretanje.

- Malo pričekamo i...
- Smijemo preko ceste tek kad se na našem semaforu upali ZELENO svjetlo - rekne ponosno Iva. - Vidiš Dado, i ja znam kad se smije, a kad se ne smije preko ceste.
- Bravo djeco! ZELENO SVJETLO na našem semaforu znači KRENI - slobodan prijelaz! Oprezno prijedite cestu.

Čim su prešli cestu ugledali su mnoštvo djece, koja su već čekala u školskom dvorištu.

- Hej, pa tu su i ostali - vikne Pero. - Hajdemo i mi!

Veselo su potrčali prema školskom dvorištu. Lucija je među dala mami i pridružila se ostalima.

- Djeco, ostanite u školskom dvorištu i ne izlazite se igrati na kolnik. Kolnik je namijenjen vozilima
- upozorila ih je još jednom Lucijina mama.
Mama im je svima mahnula i s medom u naručju krenula kući.

- Ne tuguj Jurice, - tješila je mama među - kad se Lucija i društvo vrate iz škole opet ćete se svi zajedno igrati. Znam ja tebe, sigurno ćeš opet pojuriti u neku novu pustolovinu.

Edukativni materijali u izdanju Hrvatskog Crvenog križa

Plakati namijenjeni učenicima viših razreda osnovne škole i srednje škole:

Plakat i bojanika namijenjeni djeci predškolskog uzrasta i učenicima nižih razreda osnovne škole:

VIŠE INFORMACIJA

HRVATSKI CRVENI KRIŽ, Ulica Crvenog križa 14 - 16, 10 000 ZAGREB
Tel.: (01) 4655 814, Fax: (01) 4655 365
E-mail: prva-pomoc@hck.hr

Nakladnik
HRVATSKI CRVENI KRIŽ

Za nakladnika
Robert Markt, dipl. oec.

Autorica
Žarka Rogić, dr. med.

Stručna suradnica
Vera Pleša-Golubović, dr. med.

Ilustrator / Grafički urednik
Dubravko Kastrapeli, prof.

Lektorica
Maja Antić, prof.
Zagreb, kolovoz 2016.

Temeljna načela Međunarodnog pokreta Crvenog križa i Crvenog polumjeseca

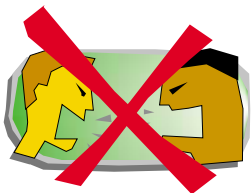
Humanost

Pokret nastoji u svim prigodama spriječiti i ublažiti ljudsku patnju. Njegov je cilj zaštita zdravlja i osiguranje poštivanja ljudskog dostojanstva. Pokret promiče međusobno razumijevanje, prijateljstvo, suradnju i trajan mir među svim narodima.

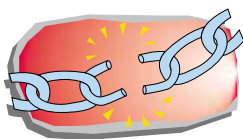
Nepristranost

Pokret ne pravi razlike prema nacionalnosti, rasi, vjerskom uvjerenju, klasnoj pripadnosti ni političkim nazorima. Vođen isključivo potrebama pojedinaca, on nastoji ublažiti njihove patnje i dati prednost najhitnijim slučajevima nesreće.

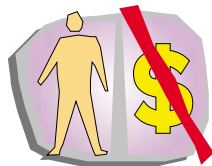
Neutralnost

Kako bi sačuvao povjerenje svih, Pokret se ne smije opredjeljivati u neprijateljstvima niti se ikada upuštati u političke, rasne, vjerske ili ideološke rasprave.

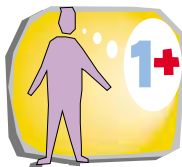
Neovisnost

Pokret je neovisan. Iako su nacionalna društva pomoćna tijela humanitarnih službi svojih vlada i podvrgnuta zakonima pojedinih zemalja, ona uvijek moraju sačuvati autonomiju kako bi u svako doba mogla djelovati u skladu s načelima Pokreta.

Dobrovoljnost

Pokret je dragovoljan, postoji radi pružanja pomoći i ne pokreće ga želja za dobitkom.

Jedinstvo

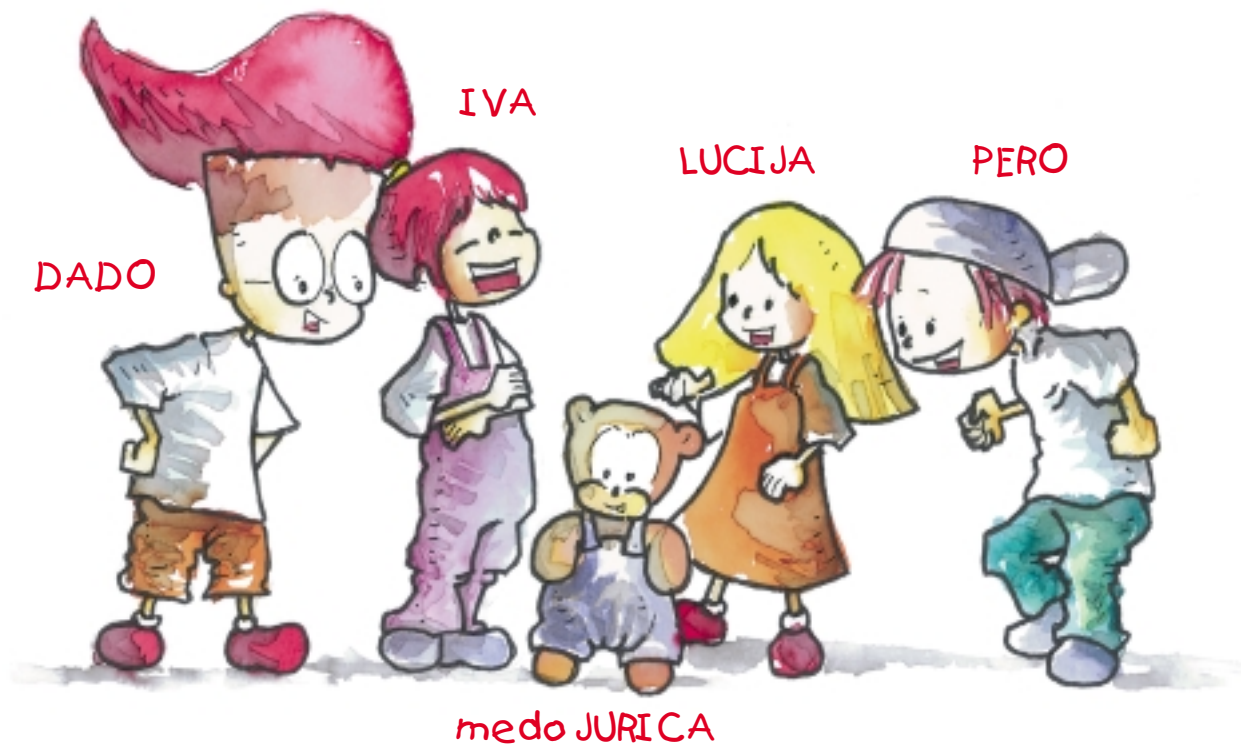
U svakoj zemlji može biti samo jedno društvo Crvenog križa ili Crvenog polumjeseca. Ono mora biti otvoreno svima i provoditi svoj humanitarni rad na cjelokupnom području svojeg djelovanja.

Univerzalnost

Međunarodni pokret Crvenog križa i Crvenog polumjeseca, u kojem sva društva imaju jednak položaj i dijele jednake dužnosti i obveze međusobnog pomaganja, djeluje širom svijeta.

Prvi je dan škole.

Hoće li djeca sama ići do škole? Ili će netko ići s njima i pomoći im u snalaženju u prometu?

Što se dogodilo medi Jurici? Što treba učiniti kad se dogodi prometna nesreća?

PROČITAJTE I NAUČITE!

HRVATSKI CRVENI KRIŽ

Nacionalno društvo, Zagreb • Tel: (0)1 4655 814
Web site: www.hck.hr • e-mail: redcross@hck.hr